

Överklagande ingett den 2 mars 2011 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 16 december 2010 i mål T-19/07, Systran och Systran Luxembourg mot kommissionen

(Mål C-103/11P)

(2011/C 145/18)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: T. van Rijn, E. Montaguti och J. Samnadda, biträdda av A. Berenboom och M. Isgour, avocats)

Övrig part i målet: Systran SA och Systran Luxembourg SA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- fastställa att överklagandet kan upptas till sakprövning och bifalla detta,
- upphäva domen av den 16 december 2010 i mål T-19/07, Systran och Systran Luxembourg mot kommissionen genom vilken talan om skadestånd mot kommissionen bifölls till viss del, och följaktligen slutgiltigt avvisa talan i detta mål eller ogilla den,
- förplikta SA Systran och Systran Luxembourg att ersätta samtliga rättegångskostnader, såväl egna rättegångskostnader som kommissionens rättegångskostnader,
- alternativt, upphäva domen av den 16 december 2010 i mål T-19/07, Systran och Systran Luxembourg mot kommissionen och återförvisa målet till tribunalen.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har åberopat åtta grunder till stöd för sitt överklagande. Den har gjort gällande att domen innehåller ett antal felaktigheter som motiverar att den upphävs. Grunderna rör tribunalens behörighet att pröva målet, tribunalens iakttagande av förfarandet samt iakttagandet de tre kumulativa villkor som enligt fast rättspraxis är nödvändiga för att gemenskapens utomobligatoriska skadeståndsansvar ska inträda. Dessa villkor är förekomsten av en felaktig handling, en skada och ett orsakssamband mellan den felaktiga handlingen och skadan.

I den första grunden har kommissionen gjort gällande att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning när det gäller den utomobligatoriska karaktären på tvisten och följaktligen genom att anse sig behörig att pröva talan.

I den andra grunden har klaganden gjort gällande att tribunalen har åsidosatt kommissionens rätt till försvar och åsidosatt reglerna om bevisupptagning.

I den tredje grunden har kommissionen gjort gällande att det skett en felaktig tillämpning av reglerna om upphovsrätt när det gäller frågan om vem som innehar dessa rättigheter.

I den fjärde grunden har kommissionen hävdat att tribunalen har gjort en uppenbart felaktig rättstillämpning när det gäller bedömningen av dels huruvida det förelåg ett intrång och dels huruvida det skett ett åsidosättande av Systrans know-how.

I den femte grunden har kommissionen hävdat att tribunalen har gjort en uppenbart oriktig bedömning som medfört ett åsidosättande av principerna för utomobligatoriskt skadeståndsansvar inom Europeiska Unionen genom att anse att kommissionens påstådda felaktiga handlande utgjorde en tillräckligt klar överträdelse.

I den sjätte grunden har kommissionen gjort gällande dels att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning när den tolkade undantaget i artikel 5 i direktiv 91/250/EEG och dels att den inte uppfyllde sin motiveringsskyldighet när det gäller artikel 6 i nämnda direktiv.

I den sjunde grunden har kommissionen kritiserat tribunalen för att dels ha gjort uppenbart oriktiga konstateranden, misstolkat bevisning och gjort uppenbart oriktiga bedömningar, och dels inte uppfyllt sin motiveringsskyldighet när det gäller förekomsten av ett orsakssamband.

Slutligen i den åttonde grunden har kommissionen hävdat att tribunalen dels har gjort uppenbart oriktiga konstateranden avseende de faktiska omständigheterna, misstolkat bevisning och gjort uppenbart oriktiga bedömningar när den fastställde ett skadestånd till Systran på 12 001 000 euro, och dels inte har uppfyllt sin motiveringsskyldighet när det gäller beräkningen av skadan.

Talan väckt den 2 mars 2011 — Europeiska kommissionen mot Irland

(Mål C-108/11)

(2011/C 145/19)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och C. Soulay)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 96, 98 (jämförda med bilaga III) och 110 i rådets direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, genom att tillämpa en mervärdesskattesats på 4,8 procent på leveranser av vinthundar och hästar som vanligtvis inte är avsedda att användas till tillverkning av födoämnen, uthyrning av hästar och vissa inseminationstjänster

— förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 96 i mervärdesskattedirektivet ska en normalskattesats, som ska utgöra minst 15 procent, fastställas av varje medlemsstat och tillämpas på alla leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster. En annan skattesats än normalskattesatsen kan endast tillämpas i den mån det medges i direktivets övriga bestämmelser.

Enligt artikel 98 får medlemsstaterna tillämpa en eller två reducerade skattesatser på leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster som anges i bilaga III till direktivet. De aktuella leveranserna ingår inte i förteckningen i bilaga III.

Mervärdesskattedirektivet innehåller även övergångsbestämmelser enligt vilka medlemsstaterna kan fortsätta att tillämpa skattesatser som avviker från direktivets allmänna bestämmelser om struktur och nivåer under förutsättning att de aktuella nationella bestämmelserna var i kraft den 1 januari 1991.

Enligt artikel 113 i direktivet får en medlemsstat som den 1 januari 1991 tillämpade reducerade skattesatser som var lägre än minimum i artikel 99 tillämpa den ena av de två reducerade skattesatser som avses i artikel 98 på leverans av sådana varor eller tillhandahållande av sådana tjänster. Eftersom den skattesats som tillämpas i Irland på de aktuella varorna och tjänsterna är lägre än den minimiskattesats som anges i artikel 99 kan emellertid artikel 113 inte göras gällande.

Artikel 110 i direktivet är även tillämplig på lägre skattesatser än den lägsta skattesats som föreskrivs i artikel 99. I den förstnämnda artikeln fastställs en övergångsordning för vissa nationella bestämmelser som antagits med avseende på vissa klart angivna sociala skäl (det vill säga att minska skattebördan för sådana varor och tjänster som täcker grundläggande sociala behov) och som kommer slutkonsumenten till godo. Kommissionen gör gällande att leverans av hästar och vinthundar (annat

än för användning till tillverkning av födoämnen), uthyrning av hästar och vissa insemineringstjänster inte kan anses vara nödvändiga för att uppfylla grundläggande sociala behov. Kommissionen hävdar vidare att eftersom en stor andel hästar och vinthundar är avsedda för tävlingsverksamhet och avel, kan bestämmelsen inte anses komma slutkonsumenterna till godo.

(¹) EGT L 347, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Förenade kungariket) den 4 mars 2011 — Purple Parking Ltd och Airparks Services Ltd mot Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Mål C-117/11)

(2011/C 145/20)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Purple Parking Ltd och Airparks Services Ltd

Motpart: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Tolkningsfrågor

1. Vilka särskilda omständigheter ska den hänskjutande domstolen beakta när den avgör huruvida det med avseende på en skattskyldig person — under sådana omständigheter som de föreliggande — är fråga om ett enda skattepliktigt tillhandahållande av parkeringstjänster eller två separata tillhandahållanden, det vill säga dels parkering, dels passagerartransport?

a) Omfattas detta fall av domstolens resonemang i domarna i de ovannämnda målen CPP samt Levob Verzekeringen och OV Bank? Kan de aktuella transporttjänsterna anses som bitjänster till parkeringstjänsterna eller ha ett så nära samband med parkeringstjänsterna att de tillsammans objektivt sett utgör ett enda odelbart ekonomiskt tillhandahållande som det vore konstlat att dela upp?